

ส่วนที่ ๒ ยุทธศาสตร์การพัฒนากองกรปกครองส่วนท้องถิ่น

๑. ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับมหภาค

๑.๑ แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี(พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๘๐)

วิสัยทัศน์ประเทศไทย

“ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง”

ความมั่นคง :

๑. การมีความมั่นคงปลอดภัยจากภัยและการเปลี่ยนแปลงทั้งภายในและภายนอกประเทศทุกระดับ ทั้งระดับประเทศ สังคม ชุมชน ครัวเรือนและปัจเจกบุคคลและความมั่นคงในทุกมิติ ทั้งมิติเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อมและการเมือง

๒. ประเทศไทยมีความมั่นคงในเอกราชและอธิปไตยและมีสถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ที่เข้มแข็งเป็น ศูนย์กลางและเป็นที่ยึดเหนี่ยวจิตใจของประชาชน ระบบการเมืองที่มั่นคงเป็นกลไกที่นำไปสู่การบริหารประเทศที่ ต่อเนื่องและโปร่งใสตามหลักธรรมาภิบาล

๓. สังคมมีความปรองดองและความสามัคคี สามารถผนึกกำลังเพื่อพัฒนาประเทศ ชุมชน มีความเข้มแข็ง ครอบคลุมมีความอบอุ่น

๔. ประชาชนมีความมั่นคงในชีวิต มีงานและรายได้ที่มั่นคง พอเพียงกับการดำรงชีวิต มีที่อยู่อาศัย และ ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

๕. ฐานทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมมีความมั่นคงของอาหาร พลังงานและน้ำ

ความมั่งคั่ง :

๑. ประเทศไทยมีการขยายตัวของเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่อง ยกกระดับเข้าสู่กลุ่มประเทศรายได้สูง ความเหลื่อมล้ำของ การพัฒนาลดลง ประชากรได้รับผลประโยชน์จากการพัฒนาอย่างเท่าเทียมกันมากขึ้น

๒. เศรษฐกิจมีความสามารถในการแข่งขันสูง สามารถสร้างรายได้ทั้งภายในและภายนอกประเทศ สร้าง ฐานเศรษฐกิจและสังคมแห่งอนาคตและเป็นจุดสำคัญของการเชื่อมโยงในภูมิภาคทั้งการคมนาคมขนส่ง การผลิต การค้า การ ลงทุน และการทำธุรกิจ มีบทบาทสำคัญในระดับภูมิภาคและระดับโลก เกิดสายสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจและการค้าอย่างมีพลัง

๓. ความสมบูรณ์ในทุนที่จะสามารถสร้างการพัฒนาต่อเนื่อง ได้แก่ทุนมนุษย์ ทุนทางปัญญา ทุนทางการเงิน ทุนที่ เป็นเครื่องมือเครื่องจักร ทุนทางสังคมและทุนทางทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ความยั่งยืน :

๑. การพัฒนาที่สามารถสร้างความเจริญ รายได้และคุณภาพชีวิตของประชาชนให้เพิ่มขึ้นอย่าง ต่อเนื่อง ซึ่งเป็นการเจริญเติบโตของเศรษฐกิจที่ไม่ใช่ทรัพยากรธรรมชาติเกิดความพอดี ไม่สร้างมลภาวะต่อ สิ่งแวดล้อมจนเกินความสามารถในการรองรับและเยียวยาของระบบนิเวศน์

๒. การผลิตสารบริโภคเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและสอดคล้องกับกฎระเบียบของประชาคมโลกซึ่งเป็นที่ ยอมรับร่วมกัน ความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมีคุณภาพดีขึ้น คนมีความ รับผิดชอบต่อสังคม มีความเอื้ออาทร เสียสละเพื่อผลประโยชน์ส่วนรวม

๓. มุ่งประโยชน์ส่วนรวมอย่างยั่งยืน ให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของประชาชนทุกภาคส่วน เพื่อ การพัฒนาในทุกระดับอย่างสมดุล มีเสถียรภาพและยั่งยืน

๔. ประชาชนทุกภาคส่วนในสังคมยึดถือและปฏิบัติตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

กรอบยุทธศาสตร์/แนวทาง ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ.๒๕๖๐-๒๕๗๙)

ประกอบด้วย ๖ ยุทธศาสตร์ ๓๖ แนวทาง ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ ด้านความมั่นคง มี ๗ แนวทาง ดังนี้

๑. เสริมสร้างความมั่นคงของสถาบันหลักและการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข
๒. ปฏิรูปกลไกการบริหารประเทศและพัฒนาความมั่นคงทางการเมือง ขจัดคอร์รัปชันสร้างความเชื่อมั่นในกระบวนการยุติธรรมบ้านเมืองมีความมั่นคงในทุกมิติและทุกระดับ
๓. การรักษาความมั่นคงภายในและความสงบเรียบร้อยภายใน ตลอดจนการบริหารจัดการความมั่นคงชายแดนและชายฝั่งทะเล
๔. การพัฒนาระบบ กลไก มาตรการและความร่วมมือระหว่างประเทศทุกระดับและรักษาคุณภาพความสัมพันธ์กับประเทศมหาอำนาจ เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาความมั่นคงรูปแบบใหม่
๕. การพัฒนาเสริมสร้างศักยภาพการป้องกันประเทศ การรักษาความสงบเรียบร้อยภายในประเทศ สร้างความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านและมิตรประเทศ
๖. การพัฒนาระบบการเตรียมความพร้อมแห่งชาติและระบบบริหารจัดการภัยพิบัติรักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม
๗. การปรับกระบวนการทำงานของกลไกที่เกี่ยวข้องจากแนวตั้งสู่แนวระนาบมากขึ้น

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน มี ๖ แนวทาง ดังนี้

๑. การพัฒนาสมรรถนะทางเศรษฐกิจ ส่งเสริมการค้า การลงทุน พัฒนาสู่ชาติการค้า
๒. พัฒนาภาคการผลิตและบริการ เสริมสร้างฐานการผลิตเข้มแข็ง ยั่งยืนและส่งเสริมเกษตรรายย่อยสู่การเกษตรยั่งยืน เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
๓. การพัฒนาผู้ประกอบการและเศรษฐกิจชุมชน พัฒนาทักษะผู้ประกอบการ ยกกระดับผลิตภาพแรงงานและพัฒนา SMES สู่นวัตกรรม
๔. การพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษและเมืองพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดนและพัฒนาระบบเมืองศูนย์กลางความเจริญ
๕. การลงทุนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ด้านการขนส่ง ความมั่นคงและพลังงานระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและการวิจัยและพัฒนา
๖. การเชื่อมโยงกับภูมิภาคและเศรษฐกิจโลก สร้างความเป็นหุ้นส่วนการพัฒนา กับนานาชาติ ส่งเสริมให้ไทยเป็นฐานของการประกอบธุรกิจ ฯลฯ

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ ด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน มี ๕ แนวทาง ดังนี้

๑. พัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต
๒. การยกระดับการศึกษาและการเรียนรู้ให้มีคุณภาพเท่าเทียมและทั่วถึง
๓. ปลูกฝังระเบียบ วินัย คุณธรรม จริยธรรม ค่านิยมที่พึงประสงค์
๔. การสร้างเสริมให้คนมีสุขภาวะที่ดี
๕. การสร้างความอยู่ดีมีสุขของครอบครัวไทย

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ ด้านการสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม มี ๕ แนวทาง ดังนี้

๑. สร้างความมั่นคง และลดความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจและสังคม
๒. พัฒนาระบบบริการและระบบบริหารจัดการสุขภาพ
๓. มีสภาพแวดล้อมและนวัตกรรมที่เอื้อต่อการดำรงชีวิตในสังคมสูงวัย
๔. สร้างความเข้มแข็งของสถาบันทางสังคม ทูตทางวัฒนธรรมและความเข้มแข็งของชุมชน
๕. พัฒนาการสื่อสารมวลชนให้เป็นกลไกในการสนับสนุนการพัฒนา

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม มี ๖ แนวทาง ดังนี้

๑. จัดระบบอนุรักษ์ ฟื้นฟูและป้องกันการทำลายทรัพยากรธรรมชาติ
 ๒. วางระบบบริหารจัดการน้ำให้มีประสิทธิภาพทั้ง ๒๕ กลุ่มน้ำ เน้นการปรับระบบบริหารจัดการ
- อุทกภัยอย่างบูรณาการ

๓. การพัฒนาและใช้พลังงานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
๔. พัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศและเมืองที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
๕. การร่วมลดปัญหาโลกร้อนและปรับตัวให้พร้อมกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ
๖. การใช้เครื่องมือทางเศรษฐศาสตร์และนโยบายการคลังเพื่อสิ่งแวดล้อม

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ มี ๗ แนวทาง ดังนี้

๑. การปรับโครงสร้าง บทบาท ภารกิจของหน่วยงานภาครัฐให้มีขนาดที่เหมาะสม
๒. การวางระบบบริหารราชการแบบบูรณาการ
๓. การพัฒนาระบบบริหารจัดการกำลังคนและพัฒนาบุคลากรภาครัฐ
๔. การต่อต้านทุจริตและประพฤติมิชอบ
๕. การปรับปรุงกฎหมายและระเบียบต่าง ๆ ให้ทันสมัย เป็นธรรมและเป็นสากล
๖. พัฒนาระบบการให้บริการประชาชนของหน่วยงานภาครัฐ
๗. ปรับปรุงการบริหารจัดการรายได้และรายจ่ายของภาครัฐ

๑.๒ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๖๔)

หลักการสำคัญของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ.๒๕๖๐-๒๕๖๔) การพัฒนาประเทศในระยะของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ จะมุ่งบรรลุเป้าหมายในระยะ ๕ ปี ที่จะสามารถต่อยอดในระยะต่อไปเพื่อให้บรรลุเป้าหมายการพัฒนาระยะยาวตามยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี โดยมีหลักการสำคัญของแผนพัฒนาฯ ดังนี้

๑. ยึด “หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง” ต่อเนื่องมาตั้งแต่แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๙ เพื่อให้เกิดบูรณาการการพัฒนาในทุกมิติอย่างสมเหตุสมผลมีความพอประมาณและมีระบบภูมิคุ้มกันและการบริหารจัดการความเสี่ยงที่ดีซึ่งเป็นเงื่อนไขจำเป็นสำหรับการพัฒนาที่ยั่งยืนโดยมุ่งเน้นการพัฒนาคนให้มีความเป็นคนที่สมบูรณ์สังคมไทยเป็นสังคมคุณภาพสร้างโอกาสและมีที่ยืนให้กับทุกคนในสังคมได้ดำเนินชีวิตที่ดีมีความสุขและอยู่ร่วมกันอย่างสมานฉันท์ในขณะที่ระบบเศรษฐกิจของประเทศก็เจริญเติบโตอย่างการเจริญเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมรักษาความหลากหลายทางชีวภาพชุมชนวิถีชีวิตค่านิยมประเพณีและวัฒนธรรม

๒. ยึด “คนเป็นศูนย์กลางการพัฒนา” มุ่งสร้างคุณภาพชีวิตและสุขภาวะที่ดีสำหรับคนไทยพัฒนาคนให้มีความเป็นคนที่สมบูรณ์มีวินัยใฝ่รู้มีความรู้มีทักษะมีความคิดสร้างสรรค์มีทัศนคติที่รับผิดชอบต่อสังคมมีจริยธรรมและคุณธรรมพัฒนาคนทุกช่วงวัยและเตรียมความพร้อมเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุอย่างมีคุณภาพรวมถึงการสร้างคนให้ใช้ประโยชน์และอยู่กับสิ่งแวดล้อมอย่างเกื้อกูลอนุรักษ์ฟื้นฟูใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างเหมาะสม

๓. ยึด “วิสัยทัศน์ภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี” มาเป็นกรอบของวิสัยทัศน์ประเทศไทยในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ วิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้วด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง” หรือเป็นคติพจน์ประจำชาติว่า “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” โดยที่วิสัยทัศน์ดังกล่าวสนองต่อผลประโยชน์แห่งชาติ ได้แก่ การมีเอกราชอธิปไตยและบูรณภาพแห่งเขตอำนาจรัฐดำรงอยู่อย่างมั่นคงยั่งยืนของสถาบันหลักของชาติดำรงอยู่อย่างมั่นคงของชาติและประชาชนจากภัยคุกคามทุกรูปแบบการอยู่ร่วมกันในชาติอย่างสันติสุขเป็นปึกแผ่นมีความมั่นคงทางสังคมท่ามกลางพหุสังคมและการมีเกียรติและศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ความเจริญเติบโตของชาติความเป็นธรรมและความอยู่ดีมีสุขของประชาชนความยั่งยืนของฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมความมั่นคงทางพลังงานอาหารและน้ำความสามารถในการรักษาผลประโยชน์ของชาติภายใต้การเปลี่ยนแปลงของสภาวะแวดล้อมระหว่างประเทศและการอยู่ร่วมกันอย่างสันติประสานสอดคล้องกันด้านความมั่นคงในประชาคมอาเซียนและประชาคมโลกอย่างมีเกียรติและศักดิ์ศรีประเทศไทยไม่เป็นภาระของโลกและสามารถเกื้อกูลประเทศที่มีศักยภาพทางเศรษฐกิจดีกว่า

๔. ยึด “เป้าหมายอนาคตประเทศไทย ปี ๒๕๗๙” ที่เป็นเป้าหมายยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี มาเป็นกรอบในการกำหนดเป้าหมายที่จะบรรลุใน ๕ ปีแรกและเป้าหมายในระดับย่อยลงมาโดยที่เป้าหมายและตัวชี้วัดในด้านต่าง ๆ มีความสอดคล้องกับกรอบเป้าหมายที่ยั่งยืน (SDGs) ทั้งนี้เป้าหมายประเทศไทยในปี ๒๕๗๙ ซึ่งเป็นที่ยอมรับร่วมกันนั้น พิจารณาจากทั้งประเด็นหลักและลักษณะของการพัฒนาลักษณะฐานการผลิตและบริการสำคัญของประเทศลักษณะของการพัฒนาลักษณะฐานการผลิตและกลุ่มเป้าหมายในสังคมไทยโดยกำหนดไว้ ดังนี้

“เศรษฐกิจและสังคมไทยมีการพัฒนาอย่างมั่นคงและยั่งยืนบนฐานการพัฒนาที่ยั่งยืนสังคมไทยเป็นสังคมที่เป็นธรรมมีความเหลื่อมล้ำน้อยคนไทยเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์เป็นพลเมืองที่มีวินัยตื่นรู้และเรียนรู้ได้ด้วยตนเองตลอดชีวิตมีความรู้มีทักษะและทัศนคติที่เป็นค่านิยมที่ดีมีสุขภาพร่างกายและจิตใจที่สมบูรณ์มีความเจริญเติบโตทางจิตวิญญาณมีจิตสาธารณะและทำประโยชน์ต่อส่วนรวมมีความเป็นพลเมืองไทยพลเมืองอาเซียนและพลเมืองโลก ประเทศไทยมีบทบาทที่สำคัญในเวทีนานาชาติระบบเศรษฐกิจตั้งอยู่บนฐานของการผลิตและบริการที่มีคุณภาพและการให้บริการคุณภาพทั้งด้านการเงินระบบโลจิสติกส์บริการด้านสุขภาพและท่องเที่ยวคุณภาพเป็นครัวโลกของอาหารคุณภาพและปลอดภัยเป็นฐานอุตสาหกรรมและบริการอัจฉริยะที่เป็นอุตสาหกรรมแห่งอนาคตที่ใช้นวัตกรรมทุนมนุษย์ทักษะสูงและเทคโนโลยีอัจฉริยะมาต่อยอดฐานการผลิตและบริการที่มีศักยภาพในปัจจุบันและพัฒนาฐานการผลิตและบริการใหม่ ๆ เพื่อนำประเทศไทยไปสู่การมีระบบเศรษฐกิจสังคมและประชาชนที่มีความเป็นอัจฉริยะ”

๕. ยึด “หลักการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจที่ลดความเหลื่อมล้ำและขับเคลื่อนการเจริญเติบโตจากการเพิ่มผลิตภาพการผลิตบนฐานของการใช้ภูมิปัญญาและนวัตกรรม” แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ มุ่งเน้นการสร้างเสริมความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจที่มีความครอบคลุมทั่วถึงเพื่อเพิ่มขยายฐานกลุ่มประชากรชั้นกลางให้กว้างขึ้นโดยกำหนดเป้าหมายในการเพิ่มโอกาสทางเศรษฐกิจโอกาสทางสังคมและรายได้ของกลุ่มประชากรรายได้ต่ำสุดร้อยละ ๔๐ ให้สูงขึ้นนอกจากนี้การเพิ่มผลิตภาพการผลิตบนฐานของการใช้ภูมิปัญญาและพัฒนา นวัตกรรมนับเป็นหัวใจสำคัญในการขับเคลื่อนการพัฒนาในระยะต่อไปสำหรับทุกภาคส่วนในสังคมไทยโดยที่เส้นทางการพัฒนาที่มุ่งสู่การเป็นประเทศที่พัฒนาแล้วนั้นกำหนดเป้าหมายทั้งในด้านรายได้ความเป็นธรรมการลดความเหลื่อมล้ำและขยายฐานคนชั้นกลางการสร้างสังคมที่มีคุณภาพและมีธรรมาภิบาลและความเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

๖. ยึด “หลักการนำไปสู่การปฏิบัติให้เกิดผลสัมฤทธิ์อย่างจริงจังใน ๕ ปีที่ต่อยอดไปสู่ผลสัมฤทธิ์ที่เป็นเป้าหมายระยะยาว” จากการพัฒนาเป็นกลไกเชื่อมต่อในลำดับแรกที่จะกำกับและส่งต่อแนวทางการพัฒนาและเป้าหมายในยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ให้เกิดการปฏิบัติในทุกระดับและในแต่ละด้านอย่างสอดคล้องกับแผนพัฒนาฉบับที่ ๑๒ จึงให้ความสำคัญกับการใช้กลไกของรัฐที่เป็นการรวมพลังขับเคลื่อนจากทั้งภาครัฐเอกชนและประชาชนและการกำหนดประเด็นบูรณาการของการพัฒนาที่มีลำดับความสำคัญสูง และได้กำหนดในระดับแผนงาน/โครงการสำคัญที่จะตอบสนองต่อเป้าหมายการพัฒนาได้อย่างแท้จริงรวมทั้งการกำหนดเป้าหมายและตัวชี้วัดที่มีความครอบคลุมหลากหลายมิติมากกว่าในแผนพัฒนา ฉบับที่ผ่าน ๆ มา ในการกำหนดเป้าหมายได้คำนึงถึงความสอดคล้องกับเป้าหมายระยะยาวของยุทธศาสตร์ชาติและเป็นกรอบกับเป้าหมายและตัวชี้วัดในระดับย่อยลงมาที่จะต้องถูกส่งต่อและกำกับให้สามารถดำเนินการให้เกิดขึ้นอย่างมีผลสัมฤทธิ์ภายใต้กรอบการจัดสรรงบประมาณการติดตามและประเมินผลการใช้เงินงบประมาณแผ่นดิน และการติดตามประเมินผลการปฏิบัติราชการรวมทั้งการพัฒนาระบบราชการที่สอดคล้องเป็นสาระเดียวกัน หรือเสริมหนุนซึ่งกันและกันแผนพัฒนา ฉบับที่ ๑๒ จึงกำหนดประเด็นบูรณาการเพื่อการพัฒนาเพื่อเป็นแนวทางที่สำคัญประกอบการจัดสรรงบประมาณแผ่นดินรวบรวมและกำหนดแผนงาน/โครงการสำคัญในระดับปฏิบัติและกำหนดจุดเน้นในการพัฒนาเชิงพื้นที่ในระดับสาขาการผลิตและบริการและจังหวัดที่เป็นยุทธศาสตร์สำคัญในด้านต่าง ๆ

ยุทธศาสตร์การพัฒนา

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์

การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรไทยที่จะเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุอย่างสมบูรณ์เมื่อสิ้นสุดแผนพัฒนา ฉบับที่ ๑๒ โดยที่สัดส่วนผู้สูงอายุจะเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๑๙.๘ ของจำนวนประชากรทั้งหมดในขณะที่จำนวนประชากรวัยแรงงานได้เริ่มลดลงมา ตั้งแต่ปี ๒๕๕๘ เป็นต้นมา ส่งผลให้เกิดการขาดแคลนแรงงานในภาวะที่ผลิตภาพแรงงานไทยก็ยังต่ำ เนื่องจากปัญหาคุณภาพแรงงานความล่าช้าในการพัฒนาเทคโนโลยีและปัญหา การบริหารจัดการจึงเป็นข้อจำกัดในการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันและศักยภาพการเจริญเติบโตทาง เศรษฐกิจของประเทศ รวมทั้งการสร้างรายได้และการยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนด้วย ทั้งนี้เมื่อ พิจารณาคุณภาพคนพบว่ายังมีปัญหาในแต่ละช่วงวัยและส่งผลกระทบต่อเนื่องถึงกันตลอดช่วงชีวิตตั้งแต่ พัฒนาการไม่สมวัยในเด็กปฐมวัยผลลัพธ์ทางการศึกษาของเด็กวัยเรียนค่อนข้างต่ำการพัฒนาความรู้และทักษะ ของแรงงานไม่ตรงกับตลาดงาน ขณะที่ผู้สูงอายุมีปัญหาสุขภาพและมีแนวโน้มอยู่คนเดียวสูงชัน ครอบครัวมี รูปแบบที่หลากหลายและเปราะบางส่งผลต่อการบ่มเพาะให้เด็กเติบโตอย่างมีคุณภาพ ประกอบกับการเลื่อน ไหลของวัฒนธรรมต่างชาติที่เข้ามาในประเทศไทยผ่านสังคมยุคดิจิทัลในขณะที่คนไทยจำนวนไม่น้อยยังไม่ สามารถคัดกรองและเลือกรับวัฒนธรรมได้อย่างเหมาะสมส่งผลต่อพฤติกรรมค่านิยมทัศนคติและพฤติกรรมในการ ดำเนินชีวิตการพัฒนาในระยะต่อไปจึงต้องให้ความสำคัญกับการวางรากฐานการพัฒนาคนให้มีความสมบูรณ์ เริ่มตั้งแต่กลุ่มเด็กปฐมวัยที่ต้องพัฒนาให้มีสุขภาพกายและใจที่ดีมีทักษะทางสมองทักษะการเรียนรู้และทักษะ ชีวิตเพื่อให้เติบโตอย่างมีคุณภาพควบคู่กับการพัฒนาคนไทยในทุกช่วงวัยให้เป็นคนดีมีสุขภาพที่ดีมีคุณธรรม จริยธรรมมีระเบียบวินัยมีจิตสำนึกที่ดีต่อสังคมส่วนรวมมีทักษะความรู้และความสามารถปรับตัวเท่าทันกับการ เปลี่ยนแปลงรอบตัวที่รวดเร็วบนพื้นฐานของการมีสถาบันทางสังคมที่เข้มแข็งทั้งสถาบันครอบครัว สถาบันการศึกษาสถาบันศาสนาสถาบันชุมชนและภาคเอกชนที่ร่วมกันพัฒนาทุนมนุษย์ให้มีคุณภาพสูงอีกทั้ง ยังเป็นทุนทางสังคมสำคัญในกาขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศ

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การสร้างความเป็นธรรมลดความเหลื่อมล้ำในสังคม

การพัฒนาในช่วงที่ผ่านมาทำให้สังคมไทยก้าวหน้าไปในหลายด้านทั้งการสร้างความมั่นคงด้านอาชีพและรายได้ที่ทำให้จำนวนคนยากจนลดลงบริการทางการศึกษาและสาธารณสุขขยายทั่วถึงมากขึ้นอย่างไรก็ดี การแก้ปัญหาความเหลื่อมล้ำและสร้างความเป็นธรรมนับว่ามีความคืบหน้าช้าและยังเป็นปัญหาท้าทายในหลายด้านทั้งความแตกต่างของรายได้ระหว่างกลุ่มประชากรความแตกต่างของคุณภาพการบริการภาครัฐ โดยเฉพาะในพื้นที่ห่างไกลและในกลุ่มผู้ด้อยโอกาสที่ได้รับบริการที่มีคุณภาพต่ำกว่ารวมทั้งข้อจำกัดในการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมของกลุ่มผู้ด้อยโอกาสและกลุ่มที่อยู่พื้นที่ห่างไกลนอกจากนั้นยังมีเงื่อนไข/ปัจจัยเสี่ยงหลายประการที่อาจส่งผลกระทบต่อความเหลื่อมล้ำในสังคมไทยรุนแรงขึ้นได้ อาทิ การเป็นสังคมผู้สูงอายุของประเทศไทย ซึ่งจำนวนประชากรวัยแรงงานลดลงภาระพึ่งพิงต่อวัยแรงงานสูงขึ้นจากภาระเลี้ยงดูทั้งเด็กและผู้สูงอายุทำให้มีข้อจำกัดในการออมเพื่ออนาคตประกอบกับบางกลุ่มยังขาดความรู้ความเข้าใจเรื่องการเงินและการออมซึ่งอาจกลายเป็นผู้สูงอายุที่ยากจนในอนาคตได้นอกจากนั้นความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีที่เอื้อประโยชน์ต่อผู้ที่สามารถเข้าถึงซึ่งส่วนใหญ่เป็นกลุ่มที่มีทักษะสูงทำให้สามารถได้รับผลตอบแทนสูงขึ้นและทิ้งห่างจากผู้ที่ขาดทักษะและไม่สามารถเข้าถึงเทคโนโลยีได้ขณะที่เดียวกันเทคโนโลยีก็สามารถทำให้ผู้ที่อยู่ห่างไกลสามารถเข้าถึงการศึกษาความรู้และบริการสาธารณสุขได้เป็นต้น ซึ่งเป็นประเด็นท้าทายที่ต้องเร่งพัฒนาและแก้ไข ปัญหาความเหลื่อมล้ำในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ เพื่อไม่ให้ปัญหาความเหลื่อมล้ำเป็นข้อจำกัดต่อการพัฒนาไปสู่การเป็นประเทศที่มีรายได้สูง โดยจำเป็นต้องมีการเชื่อมโยงทุกมิติของการพัฒนาอย่างบูรณาการเป็นองค์รวม ทั้งมิติเศรษฐกิจสังคมสิ่งแวดล้อมตลอดจนการพัฒนาภาคและเมืองและการบริหารจัดการภาครัฐ ดังนั้นการสร้างความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำในสังคมไทยจำเป็นต้องอาศัยการพัฒนาในยุทธศาสตร์อื่น ๆ ในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ มาเป็นพลังร่วมและสนับสนุนการพัฒนาอาชีวศึกษาศาสตร์การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืนที่จะเป็นช่องทางให้ชุมชนและผู้ใช้แรงงานได้มีศักยภาพและโอกาสได้รับประโยชน์จากการพัฒนาเศรษฐกิจยุทธศาสตร์การเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืนที่เน้นการบริหารจัดการที่ดินให้มีการกระจายการถือครองที่ดินอย่างเป็นธรรมยุทธศาสตร์การบริหารจัดการในภาครัฐที่จะช่วยสร้างความเป็นธรรมในสังคมป้องกันการทุจริตประพฤติมิชอบและสร้างธรรมาภิบาลในสังคมไทยและยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคเมืองและพื้นที่เศรษฐกิจที่จะช่วยกระจายความเจริญและรายได้ไปสู่พื้นที่

สำหรับยุทธศาสตร์การสร้างความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำในช่วง ๕ ปี ต่อจากนี้ได้ให้ความสำคัญกับการดำเนินการยกระดับคุณภาพบริการทางสังคมให้ทั่วถึงโดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านการศึกษาและสาธารณสุข รวมทั้งการปิดช่องว่างการคุ้มครองทางสังคมในประเทศไทยซึ่งเป็นการดำเนินงานต่อเนื่องจากที่ได้ขับเคลื่อนและผลักดันในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ และมุ่งเน้นมากขึ้นในเรื่องการเพิ่มทักษะและการสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจและสังคม โดยเฉพาะอย่างยิ่งการสนับสนุนในเรื่องการสร้างอาชีพรายได้

และให้ความช่วยเหลือที่เชื่อมโยงการเพิ่มผลผลิตภาพสำหรับประชากรกลุ่มร้อยละ ๔๐ รายได้ต่ำสุด ผู้ด้อยโอกาสสตรีและผู้สูงอายุ อาทิ การสนับสนุนธุรกิจขนาดเล็ขนาดกลางและขนาดย่อมวิสาหกิจชุมชนและวิสาหกิจเพื่อสังคมการพัฒนาองค์กรการเงินฐานรากและการเข้าถึงเงินทุนเพื่อสร้างอาชีพและการสนับสนุนการเข้าถึงปัจจัยการผลิตคุณภาพดีที่ราคาเป็นธรรมเป็นต้นและในขณะเดียวกันก็ต้องเพิ่มประสิทธิภาพการใช้งบประมาณเชิงพื้นที่และบูรณาการเพื่อการลดความเหลื่อมล้ำ

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน

ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ เศรษฐกิจโลกยังอยู่ในช่วงของการฟื้นตัวจากปัญหาวิกฤตต่าง ๆ การแข่งขันในตลาดโลกจะรุนแรงขึ้นโดยที่ประเทศต่าง ๆ มุ่งเน้นการนำนวัตกรรมมาเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันในขณะที่เศรษฐกิจไทยขยายตัวต่ำกว่าศักยภาพมาต่อเนื่องหลายปี ทั้งจากผลกระทบของเศรษฐกิจโลกซบเซาและข้อจำกัดภายในประเทศเองที่เป็นอุปสรรคต่อการเพิ่มผลิตภาพและขีดความสามารถการแข่งขัน รวมทั้งฐานเศรษฐกิจภายในประเทศขยายตัวช้า ๕ ปี ต่อจากนี้ไป จึงเป็นช่วงเวลาของการฟื้นฟูเศรษฐกิจไทยให้กลับมาขยายตัวได้สูงขึ้นโดยการเร่งการลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ตามแผนที่วางไว้และสร้างบรรยากาศการลงทุนที่จูงใจให้ภาคเอกชนขยายการลงทุนโดยเฉพาะอย่างยิ่งในสาขาเป้าหมายสำคัญและขณะเดียวกัน ๕ ปี ต่อจากนี้เป็นช่วงของการปฏิรูปเศรษฐกิจในหลายด้านเพื่อวางพื้นฐานให้สามารถพัฒนาต่อ ยอดให้ประเทศไทยเป็นประเทศรายได้สูงได้ภายในปี ๒๕๗๐ ตามกรอบยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี โดยการใช้ นวัตกรรมคุณภาพคนและการปรับปรุงด้านกฎระเบียบและการบริการจัดการที่ดีเป็นปัจจัยนำในการสร้างความเข้มแข็งของเศรษฐกิจยุทธศาสตร์การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืนให้ ความสำคัญกับการบริหารเศรษฐกิจมหภาคให้มีเสถียรภาพเพิ่มประสิทธิภาพภาคการเงินและดูแลวินัยทาง การเงินการคลังควบคู่กับการดำเนินยุทธศาสตร์สร้างความเข้มแข็งให้กับเศรษฐกิจรายสาขาทั้งภาคเกษตร อุตสาหกรรมและบริการที่เป็นฐานรายได้เดิมและขยายสาขาการผลิตและบริการใหม่ ๆ สำหรับอนาคตการ ขับเคลื่อนให้เศรษฐกิจเจริญเติบโตในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ จะเน้นการพัฒนาและใช้วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรมขั้นก้าวหน้าที่เข้มข้นมากขึ้น การพัฒนาเศรษฐกิจดิจิทัล การพัฒนาและยกระดับ คุณภาพของกำลังคนและความคิดสร้างสรรค์ในการขยายฐานเศรษฐกิจและฐานรายได้ใหม่ควบคู่กับการเพิ่ม ผลิตภาพของฐานการผลิตและบริการเดิมรวมทั้งยกระดับการผลิตและบริการเดิมโดยใช้ดิจิทัลและเทคโนโลยี อัจฉริยะนอกจากนั้นจะให้ความสำคัญกับการใช้ศักยภาพของทรัพยากรชีวภาพการส่งเสริมการเชื่อมโยงตลอด ห่วงโซ่อย่างมีประสิทธิภาพการพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจใหม่และการพัฒนาตามแนวระเบียงเศรษฐกิจการ ผสมผสานภาคบริการเข้ากับการค้าและการเตรียมความพร้อมของภาคบริการให้สามารถรองรับการแข่งขันที่ เสริมสร้างเสริมสร้างศักยภาพการแข่งขันให้กับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมรวมทั้งการสร้างสังคม ผู้ประกอบการที่ผลิตได้ขายเป็นโดยพิจารณาการเปลี่ยนแปลงความต้องการของผู้บริโภคอย่างรวดเร็วและ มาตรฐานสากลของสินค้าและบริการที่สูงขึ้นรวมถึงมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อมรวมทั้งพัฒนาระบบและกลไก ตลอดจนการพัฒนาเชิงพัฒนาเชิงพัฒนาเชิงพื้นที่เพื่อกระจายโอกาสเศรษฐกิจให้คนในชุมชนและท้องถิ่นและ แบ่งปันผลประโยชน์อย่างเป็นธรรมเพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจ

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน

ปัจจุบันสภาพทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมกำลังเป็นปัญหาและเป็นจุดอ่อนของการรักษาฐาน การผลิตและให้บริการรวมทั้งการดำรงชีพที่ยั่งยืน ฐานทรัพยากรธรรมชาติถูกนำไปใช้ในการพัฒนาจำนวนมาก ก่อให้เกิดความเสื่อมโทรมอย่างต่อเนื่อง พื้นที่ป่าไม้ลดลงทรัพยากรดินเสื่อมโทรมความหลากหลายทางชีวภาพ ถูกคุกคาม ทรัพยากรน้ำยังมีส่วนที่ไม่สามารถจัดสรรได้ตามความต้องการและมีความเสี่ยงในการขาดแคลนใน อนาคตเกิดปัญหาความขัดแย้งในการใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติมากขึ้นจากการเข้าถึงและการจัดสรร การใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติที่ไม่เป็นธรรม รวมทั้งปัญหาสิ่งแวดล้อมเพิ่มสูงขึ้นตามการขยายตัวของ เศรษฐกิจและชุมชนเมือง ส่งผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตของประชาชนและต้นทุนทางเศรษฐกิจ ในขณะที่การ เปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยพิบัติทางธรรมชาติมีความผันผวนและรุนแรงมากขึ้นโดยเฉพาะอุทกภัย และภัยแล้ง ซึ่งส่งผลกระทบต่อภาคเศรษฐกิจและห่วงโซ่การผลิตภายในประเทศและข้อตกลงระหว่างประเทศ เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ซึ่งทวีความเข้มข้นทำให้ประเทศไทยต้องเตรียมพร้อมรับภาระใน การลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกภายใต้กระแสการแข่งขันทางการค้าขณะที่วาระการพัฒนาที่ยั่งยืนของโลก

หลัง ค.ศ.๒๐๑๕ ซึ่งเป็นการกำหนดทิศทางการพัฒนาที่ยั่งยืนของโลกในอีก ๑๕ ปีข้างหน้า (ค.ศ.๒๐๑๖-๒๐๓๐) จะส่งผลกระทบต่อแนวทางการพัฒนาประเทศในอนาคต ดังนั้นประเด็นท้าทายที่ต้องเร่งดำเนินการในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ได้แก่ การสร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติและยกระดับคุณภาพสิ่งแวดล้อมเพื่อสนับสนุนการเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและคุณภาพชีวิตของประชาชนเร่งแก้ไขปัญหาวิกฤติสิ่งแวดล้อมเพื่อลดมลพิษที่เกิดจากการผลิตและการบริโภคพัฒนาระบบบริหารจัดการที่โปร่งใสเป็นธรรม ส่งเสริมการผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเป็นวงกว้างมากขึ้นต้องเร่งเตรียมความพร้อมในการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกและเพิ่มขีดความสามารถในการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ รวมทั้งบริหารจัดการเพื่อลดความเสี่ยงด้านภัยพิบัติทางธรรมชาติ

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การเสริมสร้างความมั่นคงแห่งชาติเพื่อการพัฒนาประเทศสู่ความมั่นคงและยั่งยืน

การเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจสังคมวัฒนธรรมและการเมืองอันเกิดจากกระแสโลกาภิวัตน์และความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีมีแนวโน้มส่งผลกระทบต่อความมั่นคงและเสถียรภาพของประเทศไทยในหลายมิติ ทั้งภัยคุกคามภายนอก ได้แก่ การขยายอิทธิพลและการเพิ่มบทบาทของประเทศมหาอำนาจในภูมิภาคต่าง ๆ ของโลก ความขัดแย้งด้านอาณาเขตแบบรัฐต่อรัฐ อาชญากรรมข้ามชาติและการก่อการร้ายและภัยคุกคามภายในประเทศ ได้แก่ สถาบันหลักของชาติได้รับผลกระทบจากความเห็นต่างทางความคิดและอุดมการณ์ของคนในชาติ การสร้างสถานการณ์ในจังหวัดชายแดนภาคใต้และการคุกคามทางเศรษฐกิจโดยอาชญากรรมคอมพิวเตอร์ในระยะ ๕ ปีต่อไป ซึ่งเป็นช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ จึงให้ความสำคัญต่อการฟื้นฟูพื้นฐานด้านความมั่นคงที่เป็นปัจจัยสำคัญต่อการพัฒนาทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศโดยเฉพาะการอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างสันติสุขของผู้มีความเห็นต่างทางความคิดและอุดมการณ์บนพื้นฐานของการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุขและการเตรียมการรับมือกับภัยคุกคามข้ามชาติซึ่งจะส่งผลกระทบต่ออย่างมีนัยยะสำคัญต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศในระยะ ๒๐ ปีข้างหน้า

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การบริหารจัดการในภาครัฐการป้องกันการทุจริตประพฤติมิชอบและธรรมาภิบาลในสังคมไทย

ระบบการบริหารจัดการในภาครัฐที่ขาดประสิทธิภาพเป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาประเทศที่สำคัญประการหนึ่งมาอย่างต่อเนื่อง ทั้งในเรื่องการขับเคลื่อนการบริหารจัดการภาครัฐให้บรรลุเป้าหมายที่วางไว้ การให้บริการประชาชนยังไม่ได้มาตรฐานสากลการบังคับใช้กฎหมายที่ขาดประสิทธิภาพการบริหารจัดการและการให้บริการของท้องถิ่นที่ยังขาดประสิทธิภาพและความโปร่งใสกระบวนการที่เปิดให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมในการตัดสินใจการใช้งบประมาณยังไม่เพียงพอระบบและกระบวนการยุติธรรมได้อย่างเสมอภาคและเป็นธรรม รวมทั้งการขาดธรรมาภิบาลในสังคมไทยทำให้การทุจริตประพฤติมิชอบยังเป็นปัญหาสำคัญของประเทศในช่วง ๕ ปี

ต่อจากนี้ไปจึงเป็นช่วงเวลาสำคัญที่ต้องเร่งปฏิรูปการบริหารจัดการภาครัฐให้เกิดผลสัมฤทธิ์อย่างจริงจังเพื่อให้เป็นปัจจัยสนับสนุนสำคัญที่จะช่วยส่งเสริมการพัฒนาประเทศในทุกด้านให้ประสบผลสำเร็จบรรลุเป้าหมายที่วางไว้ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ทั้งการบริหารจัดการภาครัฐให้โปร่งใสมีประสิทธิภาพรับผิดชอบตรวจสอบได้อย่างเป็นรูปธรรมและประชาชนมีส่วนร่วมมีการกระจายอำนาจและแบ่งภารกิจรับผิดชอบที่เหมาะสมระหว่างส่วนกลางภูมิภาคและท้องถิ่นและวางพื้นฐานเพื่อให้บรรลุตามกรอบเป้าหมายอนาคตในปี ๒๕๗๙

ยุทธศาสตร์ที่ ๗ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์

การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์เป็นปัจจัยสำคัญในการสนับสนุนเศรษฐกิจและสังคม การกระจายความเจริญและการพัฒนาเมืองและพื้นที่รวมทั้งการยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน อย่างไรก็ตาม การที่ผ่านมามีการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ของประเทศประสบปัญหาความต่อเนื่องในการดำเนินการและปัญหาเชิงปริมาณคุณภาพและการบริหารจัดการทำให้บริการที่สอดคล้องกับมาตรฐานสากล ทำให้มีข้อจำกัดในการสนับสนุนการพัฒนาประเทศให้มีประสิทธิภาพ ดังนั้น การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ของประเทศในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ จะมุ่งเน้นการขยายขีดความสามารถและพัฒนาคุณภาพการให้บริการเพื่อรองรับการขยายตัวของเมืองและพื้นที่เศรษฐกิจหลักและส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพชีวิตของทุกกลุ่มในสังคมสนับสนุนให้เกิดความเชื่อมโยงในอนุภูมิภาคและในอาเซียนอย่างเป็นระบบโดยมีโครงข่ายเชื่อมโยงภายในประเทศที่สนับสนุนการพัฒนาพื้นที่ตามแนวระเบียงเศรษฐกิจต่าง ๆ การพัฒนาระบบการบริหารจัดการและการกำกับดูแลให้สอดคล้องกับมาตรฐานสากลเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการดำเนินการสร้างความเป็นธรรมในการเข้าถึงบริการพื้นฐานและการคุ้มครองผู้บริโภคการพัฒนาอุตสาหกรรมต่อเนื่องเพื่อสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจให้กับประเทศและการพัฒนาผู้ประกอบการในสาขาโลจิสติกส์และหน่วยงานที่มีศักยภาพเพื่อไปทำธุรกิจในต่างประเทศ

ยุทธศาสตร์ที่ ๘ การพัฒนาวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีวิจัยและนวัตกรรม

ในช่วงระยะเวลาที่ผ่านมาการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศไทยอาศัยการเพิ่มประสิทธิภาพจากปัจจัยความได้เปรียบพื้นฐานที่มีอยู่ทั้งด้านแรงงานทรัพยากรธรรมชาติและการนำเข้าเทคโนโลยีสำเร็จรูปจากต่างประเทศมากกว่าการสะสมองค์ความรู้เพื่อพัฒนาเทคโนโลยีของตนเองทำให้ส่วนแบ่งผลประโยชน์ทางด้านเทคโนโลยีซึ่งมีมูลค่าเพิ่มสูงตกอยู่กับประเทศผู้เป็นเจ้าของเทคโนโลยีการลงทุนวิจัยและพัฒนาโดยเฉพาะอย่างยิ่งในชั้นประยุกต์และใช้ประโยชน์ยังไม่เพียงพอที่จะขับเคลื่อนประเทศสู่สังคมนวัตกรรมอีกทั้งความก้าวหน้าอย่างรวดเร็วของเทคโนโลยีได้ส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทั้งเชิงเศรษฐกิจและสังคมไปทั่วโลก โดยประเทศที่มีพัฒนาการทางเศรษฐกิจสูง อาทิ เกาหลีใต้สหรัฐอเมริกา ญี่ปุ่นและสวีเดน ล้วนเป็นต้นแบบสำคัญที่แสดงให้เห็นว่าหากต้องการเพิ่มศักยภาพและความสามารถในการแข่งขันของประเทศจำเป็นต้องปรับตัวเรียนรู้และมุ่งสู่การวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมให้ก้าวทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลก

ในระยะต่อไปการพัฒนาด้านวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีวิจัยและนวัตกรรมของประเทศไทยจำเป็นต้องปรับรูปแบบการดำเนินงานให้มุ่งเน้นความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชนในการลงทุนเพื่อการวิจัยและพัฒนาโดยกำหนดประเด็นวิจัยของชาติที่ตอบโจทย์การยกระดับศักยภาพการผลิตของภาคเกษตร อุตสาหกรรมและบริการที่เป็นฐานเดิมและการต่อยอดขยายฐานใหม่ด้วยการพัฒนานวัตกรรมรวมถึงการพัฒนานวัตกรรมที่ยกระดับคุณภาพสังคมและการดำรงชีวิตของประชาชนโดยเฉพาะอย่างยิ่งกลุ่มผู้สูงอายุและผู้ด้อยโอกาสทางสังคม การส่งเสริมการพัฒนาศักยภาพให้มีความรู้และทักษะสูงการพัฒนาหน่วยงานทดสอบและรับรองมาตรฐานในระดับสากลการดำเนินมาตรการเพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งของวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีวิจัยและนวัตกรรม ทั้งในด้านโครงสร้างพื้นฐานที่ทันสมัยระบบแรงจูงใจและระบบสนับสนุนการพัฒนานวัตกรรมต่าง ๆ กฎหมายที่เกี่ยวข้องเพื่ออำนวยความสะดวกการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีและการรับเทคโนโลยีจากต่างประเทศรวมทั้งมีระบบบริหารจัดการทรัพย์สินทางปัญญาที่มีประสิทธิภาพขึ้นมารองรับเพื่อให้ประเทศไทยไม่อยู่ในสถานะเป็นเพียงแค่ผู้ซื้อและผู้รับถ่ายทอดเทคโนโลยีจากต่างประเทศแต่สามารถพัฒนาเทคโนโลยีได้ด้วยตนเองในอนาคต

ดังนั้น เพื่อให้ประเทศไทยพัฒนาเข้าสู่สังคมนวัตกรรมและเตรียมการก้าวสู่ประเทศรายได้สูงในอนาคต แนวทางการพัฒนาในช่วงระยะเวลา ๕ ปี จะต้องให้ความสำคัญกับการใช้องค์ความรู้ทางวิทยาศาสตร์ ผลงานวิจัยและพัฒนาความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีนวัตกรรมและความคิดสร้างสรรค์อย่างเข้มข้นทั้งในภาค ธุรกิจภาครัฐและภาคประชาสังคมรวมทั้งให้ความสำคัญกับการพัฒนาสภาวะแวดล้อมหรือปัจจัยพื้นฐานทาง วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีและการบริหารจัดการเพื่อช่วยขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศให้ก้าวสู่เป้าหมาย ดังกล่าว

ยุทธศาสตร์ที่ ๙ การพัฒนาภาคเมืองและพื้นที่เศรษฐกิจ

ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ การยกระดับฐานการผลิตและบริการเดิมให้มีความเข้มแข็งมากขึ้น และการขยายฐานใหม่ที่สำคัญกับการกระจายโอกาสทางเศรษฐกิจและสังคมควบคู่ไปด้วยเป็น เป้าหมายที่สำคัญ ซึ่งการตอบสนองต่อเป้าหมายดังกล่าวประเทศไทยต้องใช้ประโยชน์จากศักยภาพและภูมิ สังคมเฉพาะของพื้นที่การดำเนินยุทธศาสตร์เชิงรุกเพื่อเสริมจุดเด่นในระดับภาคและจังหวัดในการเป็นฐานการผลิตและบริการที่สำคัญประกอบกับการขยายตัวของประชากรในเขตเมืองเป็นโอกาสในการกระจายความ เจริญและยกระดับรายได้ของประชาชนโดยการพัฒนาเมืองให้เป็นเมืองน่าอยู่และมีศักยภาพในการรองรับ การค้าการลงทุนช่วยลดแรงกดดันจากกระจุกตัวของการพัฒนาที่อยู่ในกรุงเทพฯและภาคกลางซึ่งเป็นผลจาก การพัฒนาที่ผ่านมาและในขณะเดียวกันก็เป็นการช่วยเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันและทำให้เกิด ผลตอบแทนในเชิงเศรษฐกิจและสังคมของการลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ที่เป็นโครงข่าย ระหว่างเมืองที่จะเป็นระบบสมบูรณ์ขึ้นเช่นเดียวกับการยกระดับคุณภาพและการส่งเสริมการพัฒนาพื้นที่ บริเวณชายฝั่งทะเลตะวันออกทำให้มีโอกาสเป็นเขตเศรษฐกิจชั้นนำของอาเซียน สามารถเพิ่มขีดความสามารถ ในการแข่งขันของประเทศได้ดี นอกจากนี้การเป็นส่วนหนึ่งของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนเป็นโอกาสในการ เปิดพื้นที่เศรษฐกิจใหม่บริเวณชายแดนเชื่อมโยงการค้าการลงทุนในภูมิภาคของไทยกับประเทศเพื่อนบ้าน

ดังนั้น แผนพัฒนาฯฉบับที่ ๑๒ จึงมุ่งเน้นการพัฒนาและเร่งดำเนินการในประเด็นท้าทาย ได้แก่การ สร้างความเข้มแข็งของฐานการผลิตและบริการเดิมและขยายฐานการผลิตและบริการใหม่ที่สร้างรายได้สำหรับ ประชาชนในภาคการพัฒนาเมืองให้เติบโตอย่างมีคุณภาพการพัฒนาและฟื้นฟูที่บริเวณชายฝั่งทะเลตะวันออก ให้รองรับการขยายตัวของภาคอุตสาหกรรมแห่งอนาคตอย่างมีสมดุลและการบริหารจัดการพื้นที่เศรษฐกิจ ชายแดนให้เจริญเติบโตและแข่งขันได้อย่างยั่งยืนรวมทั้งการเพิ่มประสิทธิภาพกลไกการขับเคลื่อนการพัฒนา ภาคและเมืองให้เกิดผลอย่างเป็นรูปธรรม

ยุทธศาสตร์ที่ ๑๐ ความร่วมมือระหว่างประเทศเพื่อการพัฒนา

การพัฒนาความร่วมมือระหว่างประเทศไทย ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ยึดหลักคิดเสรีเปิดเสรี และเปิดโอกาสโดยมุ่งเน้นการพัฒนาและขยายความร่วมมือทั้งด้านเศรษฐกิจสังคม ความมั่นคงและอื่น ๆ กับ มิตรประเทศและขณะเดียวกันก็เป็นการขับเคลื่อนต่อเนื่องจากการดำเนินการตามยุทธศาสตร์การเชื่อมโยงใน อนุภูมิภาคและภูมิภาคภายใต้แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ โดยกำหนดเป็นแนวทางการดำเนินนโยบายการค้าและ การลงทุนที่เสรีเปิดกว้างและเป็นธรรมเพื่อเสริมสร้างบรรยากาศในการประกอบธุรกิจดำเนินยุทธศาสตร์เชิงรุก ในการแสวงหาตลาดใหม่ ๆ ส่งเสริมให้ผู้ประกอบการไทยไปลงทุนในต่างประเทศและส่งเสริมความร่วมมือเพื่อ การพัฒนากับประเทศในอนุภูมิภาคและภูมิภาครวมทั้งประเทศนอกภูมิภาค รวมทั้งส่งเสริมการพัฒนา นวัตกรรมจากการเรียนรู้ภายใต้กรอบความร่วมมือต่าง ๆ อาทิ กฎระเบียบภาครัฐที่โปร่งใสมีประสิทธิภาพและ การปฏิรูปภาคบริการภายใต้กรอบความร่วมมือเศรษฐกิจเอเปค การพัฒนาทักษะฝีมือแรงงานตามมาตรฐาน และแนวทางปฏิบัติที่ดีที่สุดด้านการพัฒนาที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมและการพัฒนาทุนมนุษย์ เป็นต้น

ระยะเวลา ๕ ปี ต่อจากนี้ไปนับเป็นช่วงเวลาสำคัญที่จะผลักดันให้มีความเชื่อมโยงด้านกฎระเบียบและ ในเชิงสถาบันในระดับอนุภูมิภาคและภูมิภาคมีความคืบหน้าชัดเจนในระดับปฏิบัติและในแต่ละจุดพื้นที่

เชื่อมโยงระหว่างประเทศภายใต้กรอบความร่วมมือในอนุภูมิภาคและภูมิภาครวมทั้งความร่วมมือในการลดการใช้มาตรการที่ไม่ใช่มาตรการทางภาษี (Non-tariff barriers : NTBs) ควบคู่ไปกับการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเชิงกายภาพตามแผนการลงทุนโครงสร้างพื้นฐานทั้งโครงข่ายภายในประเทศและการต่อเชื่อมกับประเทศเพื่อนบ้านและการเตรียมความพร้อมให้ประเทศไทยเป็นประตูไปสู่ภาคตะวันตกและตะวันออกเกิดการต่อยอดจากความเชื่อมโยงเชิงกายภาพสู่การพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจและชุมชนแนวระเบียงเศรษฐกิจต่าง ๆ เพื่อสนับสนุนการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันและการกระจายความเจริญในการพัฒนาชุมชนจังหวัดและเมืองตามแนวระเบียงเศรษฐกิจรวมถึงพื้นที่เชื่อมโยงภายในประเทศ

ในขณะเดียวกันประเทศไทยต้องดำเนินยุทธศาสตร์ในเชิงรุกในการส่งเสริมให้ผู้ประกอบการไทยไปลงทุนในต่างประเทศโดยเฉพาะอย่างยิ่งในกลุ่มประเทศ CLMV (Cambodia Laos Myanmar Vietnam) และอาเซียนรวมทั้งการส่งเสริมการใช้ประโยชน์จากกรอบความร่วมมือของอาเซียนกับประเทศนอกกลุ่มอาเซียน รวมถึงหุ้นส่วนการพัฒนาอนุภูมิภาคเพื่อให้ประเทศไทยสามารถใช้จุดเด่นในเรื่องที่ตั้งเชิงภูมิศาสตร์ให้เกิดผลเต็มที่ในการที่จะพัฒนาไปเป็นศูนย์กลางทางเศรษฐกิจและการค้าที่สำคัญแห่งหนึ่งของภูมิภาค

ในขณะเดียวกันประเทศไทยต้องให้ความสำคัญกับความร่วมมือระหว่างประเทศในระดับที่เป็นวงกว้างขึ้น อาทิ ความตกลงหุ้นส่วนทางเศรษฐกิจระดับภูมิภาค (Regional Comprehensive Economic Partnership : RCEP) ความร่วมมือภายใต้กรอบเอเปคและกลุ่มประเทศ ๗๗ เป็นต้น ที่ต้องสนับสนุนการดำเนินงานตามข้อผูกพันกรณีตลอดจนมาตรฐานต่าง ๆ ในฐานะประเทศสมาชิกในทุกระดับและผลักดันให้การพัฒนาประเทศไทยสอดคล้องกับมาตรฐานสากลและข้อตกลงระหว่างประเทศต่าง ๆ อาทิ เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนข้อกำหนดปริมาณการปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ (CO₂ emission) มาตรฐานด้านการบินและมาตรฐานด้านสิทธิมนุษยชนและแรงงานข้ามชาติ เป็นต้น และเพื่อที่ประเทศไทยจะใช้ความร่วมมือระหว่างประเทศให้เป็นกลไกสนับสนุนและขยายโอกาสการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของไทยได้อย่างมีประสิทธิภาพ แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ได้ให้ความสำคัญกับการปรับปรุงกลไกภายในประเทศให้มีบูรณาการให้ความสำคัญกับกลไกที่สร้างสรรค์และเป็นธรรมและมีบูรณาการกันในระดับอนุภูมิภาคและภูมิภาค และขณะเดียวกันก็ให้ความสำคัญกับการดำเนินการให้เกิดความชัดเจนต่อกลุ่มประเทศเพื่อนบ้านถึงบทบาทของประเทศไทยจากมุมมองของการพัฒนาอนุภูมิภาคและภูมิภาค

๑.๓ แผนพัฒนาภาค/แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด/แผนพัฒนาจังหวัด

➤ ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคเหนือ

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ พัฒนาการท่องเที่ยวและธุรกิจบริการต่อเนื่องให้มีคุณภาพ สามารถสร้างมูลค่าเพิ่มอย่างยั่งยืน และกระจายประโยชน์อย่างทั่วถึง รวมทั้งต่อยอดการผลิตสินค้าและบริการที่มีศักยภาพสูงด้วยภูมิปัญญาและนวัตกรรม

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ใช้โอกาสจากเขตเศรษฐกิจพิเศษ และการเชื่อมโยงกับอนุภูมิภาค GMS BIMSTEC และ AEC เพื่อขยายฐานเศรษฐกิจของภาค

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ ยกฐานะเป็นฐานการผลิตเกษตรอินทรีย์และเกษตรปลอดภัย เชื่อมโยงสู่อุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปที่สร้างมูลค่าเพิ่มสูง

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ พัฒนาคุณภาพชีวิตและแก้ไขปัญหาความยากจน พัฒนาระบบดูแล

ผู้สูงอายุอย่างมีส่วนร่วมของครอบครัวและชุมชน ยกกระดับทักษะฝีมือแรงงานภาคบริการ

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ อนุรักษ์และฟื้นฟูป่าต้นน้ำให้คงความสมบูรณ์ จัดระบบบริหารจัดการน้ำอย่างเหมาะสมและเชื่อมโยงพื้นที่เกษตรให้ทั่วถึง ป้องกันและแก้ไขปัญหามลพิษหมอกควันอย่างยั่งยืน

➤ ยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑

เป้าหมายการพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑

“ยกระดับการท่องเที่ยว การค้า การลงทุนและการเกษตรสู่ฐานเศรษฐกิจมูลค่าสูงเพื่อเชื่อมโยงเศรษฐกิจกับห่วงโซ่อุปทานของโลก”

๑. ผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่มจังหวัด (Gross Provincial Cluster Product : GPCP) ภาพรวมเพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่า ๓%

๒. ผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่มจังหวัด (Gross Provincial Cluster Product : GPCP) ของเศรษฐกิจมูลค่าสูงมีส่วนไม่น้อยกว่า ๕% ของ GPCP ภาพรวม

๓. การเพิ่มขึ้นของการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ (Foreign Direct Investment : FDI) ในกลุ่มจังหวัด ภาคเหนือตอนบน ๑

ประเด็นการพัฒนาของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ พัฒนาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการที่เน้นความโดดเด่นและเชื่อมโยงห่วงโซ่มูลค่าเพิ่มการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัด

วัตถุประสงค์

๑. สร้างแบรนด์ด้านการท่องเที่ยวที่ผสมผสานความสูงเด่นของสัมพันธ์มนุษย์และเทคโนโลยี
๒. เพื่อสร้างมาตรฐานการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน
๓. เพื่อเพิ่มมูลค่าการตลาดที่เน้นการเป็นแหล่งท่องเที่ยวปลายทาง (Destination)

เป้าหมายและตัวชี้วัด

๑. รายได้จากการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ เพิ่มขึ้น (ล้านบาท)
๒. จำนวนนักท่องเที่ยวในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ เพิ่มขึ้น (คน)

แนวทางการพัฒนา

๑. กำหนดทิศทางยุทธศาสตร์และขอบเขตและเป้าหมายด้านการท่องเที่ยว
๒. พัฒนาระบบบริหารจัดการด้านการท่องเที่ยว
๓. เตรียมความพร้อมและพัฒนาศักยภาพบุคลากร
๔. พัฒนาปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวก
๕. พัฒนากิจกรรมและมาตรฐานธุรกิจที่เกี่ยวข้อง
๖. พัฒนาการตลาดและประชาสัมพันธ์

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒

วัตถุประสงค์

๑. พัฒนาเมืองในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ สู่ Smart City
๒. เป็นศูนย์กลางทางการค้า การลงทุนของภาคเหนือ เชื่อมโยงความร่วมมือทางเศรษฐกิจทั้งในและต่างประเทศ

เป้าหมายและตัวชี้วัด

๑. พื้นที่การพัฒนาแบบ Smart City (แห่ง)
๒. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้จากการค้าการลงทุนของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑

แนวทางการพัฒนา

๑. ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนา (R&D)
๒. การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและดิจิทัล
๓. พัฒนาระบบบริการมนุษย์และเครือข่าย
๔. พัฒนาและเชื่อมโยงนวัตกรรมสู่เชิงพาณิชย์
๕. พัฒนาคุณภาพและมาตรฐานกระบวนการผลิต การจัดการและการค้า
๖. พัฒนาระบบโลจิสติกส์
๗. พัฒนาระบบการตลาดช่องทางการตลาดและส่งเสริมการค้าการลงทุน

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ พัฒนาเกษตรกรอินทรีย์ เกษตรปลอดภัย เกษตรแปรรูป ที่มุ่งเน้นการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและสร้างมูลค่าเพิ่ม

วัตถุประสงค์

๑. เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันด้านการเกษตร
๒. เพื่อเพิ่มมูลค่าผลิตผลการเกษตร เป้าหมายและตัวชี้วัด ร้อยละของมูลค่าเพิ่มเฉลี่ยที่สูงขึ้นของสินค้าเกษตรที่สำคัญของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑

แนวทางการพัฒนา

๑. ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนา (R&D)
๒. พัฒนาโครงสร้างและปัจจัยพื้นฐานทางการเกษตร
๓. พัฒนาศักยภาพเกษตรกรและสถาบันเกษตรกร
๔. ส่งเสริมการเพิ่มผลผลิต พัฒนาคุณภาพและลดต้นทุน
๕. ส่งเสริมการแปรรูปที่ได้มาตรฐานเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มโดยใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยี
๖. พัฒนาการขนส่งและระบบการบริหารจัดการสินค้า
๗. ส่งเสริมการตลาดและสร้างการรับรู้สินค้าเกษตร
๘. ส่งเสริมการบริโภค (Smart Consume)

ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ พัฒนาการบริการด้านสุขภาพ (Wellness) แบบองค์รวม มุ่งเน้นการเปลี่ยนแปลงเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ

วัตถุประสงค์

๑. เพื่อสร้างเครื่องจักรเศรษฐกิจใหม่ด้านชีววิทยาศาสตร์สุขภาพ
๒. การเพิ่มมาตรฐานด้านสุขภาพของกลุ่มผู้สูงอายุในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑

เป้าหมายและตัวชี้วัด

๑. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของจำนวนธุรกิจหรือสถานประกอบการประเภท (Wellness) ในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑
๒. จำนวนผู้มีอายุยืนไม่น้อยกว่าร้อยละ ๑๐ ของประชากรในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑

แนวทางการพัฒนา

๑. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวก
๒. ส่งเสริมพัฒนาความร่วมมือและศักยภาพคนและองค์ความรู้
๓. สร้างความร่วมมือทุกภาคส่วน
๔. ยกกระดับด้วยนวัตกรรม องค์ความรู้และมาตรฐาน
๕. เสริมสร้างการรับรู้และการประชาสัมพันธ์
๖. มุ่งสู่ศูนย์กลางด้านสุขภาพอย่างยั่งยืน

ประเด็นการพัฒนาที่ ๕ บริหารจัดการ อนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

วัตถุประสงค์

๑. สิ่งแวดล้อมมีคุณภาพดีขึ้น หรืออยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน เกื้อหนุนการพัฒนาอย่างยั่งยืน
๒. เพื่ออนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติให้มีสภาพอุดมสมบูรณ์บนพื้นฐานการมีส่วนร่วมของภาคีเครือข่ายและการใช้ประโยชน์อย่างมีคุณค่าที่ก่อให้เกิดความยั่งยืน
๓. เพื่อบริหารจัดการน้ำอย่างมีประสิทธิภาพ โดยการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน
๔. เพื่อเตรียมความพร้อมในการปรับตัวและรับมือกับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและสาธารณสุข

เป้าหมายและตัวชี้วัด

๑. จำนวนวันที่มีค่าคุณภาพอากาศ (PM ๑๐) เกินเกณฑ์มาตรฐาน
๒. จำนวนพื้นที่ป่าต้นน้ำได้รับการฟื้นฟูไม่น้อยกว่า ๑๐,๐๐๐ ไร่/ปี
๓. จำนวนแหล่งน้ำในพื้นที่ลุ่มน้ำสาขาที่สำคัญของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ ที่มีคุณภาพน้ำเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐาน
๔. ร้อยละของจำนวนหมู่บ้าน/ชุมชน/สถาบันการศึกษา ในพื้นที่เสี่ยงภัยได้รับการเสริมศักยภาพและพัฒนา กลไกการเตรียมความพร้อมรับมือกับสาธารณภัย

แนวทางการพัฒนา

๑. ป้องกันควบคุม แก้ไขปัญหาหมอกควันไฟป่าอย่างมีส่วนร่วมและยั่งยืน
๒. ป้องกัน รักษา ฟื้นฟู และส่งเสริมการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติอย่างบูรณาการ
๓. บริหารจัดการคุณภาพน้ำในพื้นที่ลุ่มน้ำสาขาที่สำคัญของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑
๔. บริหารจัดการสาธารณภัยในพื้นที่ให้สามารถปรับตัวและรับมือกับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศอย่างยั่งยืน

- ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดลำปาง
วิสัยทัศน์จังหวัดลำปาง (Vision)
“ลำปางเมืองน่าอยู่ นครแห่งความสุข”

ประเด็นการพัฒนาของจังหวัดลำปาง

- ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์
- ยุทธศาสตร์ที่ ๒ เกษตรปลอดภัย เกษตรอินทรีย์และแปรรูปเกษตร
- ยุทธศาสตร์ที่ ๓ สินค้าอัตลักษณ์อุตสาหกรรม หัตถอุตสาหกรรม ผลิตภัณฑ์ชุมชนจากฐานทุนทางสังคมและวัฒนธรรม
- ยุทธศาสตร์ที่ ๔ สังคม คุณภาพชีวิต ความมั่นคง และทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

- ยุทธศาสตร์ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดลำปาง
วิสัยทัศน์
“องค์กรแห่งการพัฒนาและบริการสาธารณะแบบบูรณาการ”

- วิสัยทัศน์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดลำปาง
“องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดลำปางเป็นองค์กรแห่งความสุข”

ประเด็นยุทธศาสตร์

- ยุทธศาสตร์ที่ ๑ ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน
- ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- ยุทธศาสตร์ที่ ๓ ด้านการพัฒนาสังคม/ชุมชน
- ยุทธศาสตร์ที่ ๔ ด้านการพัฒนาเศรษฐกิจ
- ยุทธศาสตร์ที่ ๕ ด้านการบริหารและพัฒนาองค์กร

๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๒.๑ วิสัยทัศน์การพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านร้อง

“ตำบลบ้านร้องสุภาพดี มีความพอเพียง”

๒.๒ ยุทธศาสตร์

- ยุทธศาสตร์ที่ ๑ ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน
- ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- ยุทธศาสตร์ที่ ๓ ด้านการพัฒนาสังคม/ชุมชน
- ยุทธศาสตร์ที่ ๔ ด้านการพัฒนาเศรษฐกิจ
- ยุทธศาสตร์ที่ ๕ ด้านการบริหารและพัฒนาองค์กร

๒.๓ เป้าประสงค์

- ๑) พัฒนาการคมนาคมให้ดีขึ้น
- ๒) ประชาชนมีน้ำสะอาดอุปโภค – บริโภค ท่วถึง และพัฒนาแหล่งกักเก็บน้ำการเกษตร พอเพียงต่อความต้องการของเกษตรกร
 - ๓) บริการไฟฟ้าสาธารณะอย่างทั่วถึง ตามศักยภาพ
 - ๔) บำรุงรักษาพื้นที่อนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
 - ๕) ส่งเสริมสนับสนุนการศึกษาทุกระบบให้ได้มาตรฐาน
 - ๖) ส่งเสริมประเพณี วัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่นและกิจกรรมด้านศาสนา
 - ๗) ส่งเสริมให้ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นและสุขภาพอนามัยที่สมบูรณ์แข็งแรง
 - ๘) พัฒนาหรือส่งเสริมอาชีพให้กับประชาชนตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อเพิ่มรายได้ให้กับประชาชน
- ๙) พัฒนาปรับปรุงแหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติในท้องถิ่นและประชาสัมพันธ์อย่างทั่วถึง
- ๑๐) เพื่อพัฒนาประสิทธิภาพการทำงานของบุคลากรองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๒.๔ ตัวชี้วัด

๑. ยุทธศาสตร์ด้านโครงสร้างพื้นฐาน วัดคุณภาพพื้นที่ที่ได้จากการดำเนินการด้านพัสดุที่มีคุณภาพที่คณะกรรมการตรวจการจ้างรับงาน มีคุณภาพ ไม่มีปัญหา และข้อท้วงติง
๒. ยุทธศาสตร์ด้านอื่นๆ วัดจากการบรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ในโครงการไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐

๒.๕ ค่าเป้าหมาย

ยุทธศาสตร์	เป้าหมาย
๑. ยุทธศาสตร์ การพัฒนา ด้านการพัฒนา โครงสร้างพื้นฐาน	๑. การก่อสร้าง/การปรับปรุง/การบำรุงรักษา ถนน สะพาน และการบำรุงสายทางอื่น เพื่อให้ประชาชนมีความสะดวกในการเดินทางและมีความปลอดภัยในการเดินทาง ๒. การพัฒนาด้านแหล่งน้ำเพื่อการสาธารณสุขปโภค และสาธารณสุขการ เพื่อการ ประกอบอาชีพ และใช้ในชีวิตประจำวัน ๓. การไฟฟ้าสาธารณะ เพื่อให้ประชาชนได้รับการบริการสาธารณะด้านไฟฟ้าอย่าง ทั่วถึง ๔. การผังเมือง โดยประสานการทำงานกับส่วนราชการ และองค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่น เพื่อสร้างความเข้าใจร่วมกันในการจัดระบบผังเมืองให้ถูกต้องตามระเบียบ/ข้อ กฎหมาย
๒. ยุทธศาสตร์ การพัฒนา ด้านการอนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม	๑. การบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เช่น ปลูก ต้นไม้ในป่าชุมชน ป่าสาธารณะ ปลูกหญ้าแฝก อนุรักษ์ฟื้นฟูแหล่งน้ำ ฯลฯ
๓. ยุทธศาสตร์ การพัฒนา ด้านการพัฒนา สังคม/ชุมชน	๑. การพัฒนาคุณภาพชีวิตประชาชนทุกกลุ่ม ทุกช่วงวัยให้ได้รับบริการสาธารณะที่ เหมาะสม การเสริมสร้างความเข้มแข็งให้สถาบันครอบครัว สถาบันทางสังคมอื่นๆ การนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาปรับใช้ ในการดำรงชีวิต การเข้าถึงบริการของรัฐ โดยประสานการทำงานร่วมกับส่วนราชการ องค์กรภาคเอกชน องค์กรภาคประชาชน ๒. การศึกษา โดยส่งเสริมและสนับสนุนการศึกษาของเด็ก เยาวชน ประชาชน ทั้ง การศึกษาในระบบ การศึกษานอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัย ให้มีความรู้ ความสามารถ และทักษะในการใช้ชีวิต โดยบูรณาการร่วมกับสถาบันทางการศึกษา ๓. การอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม ประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น โดยส่งเสริมสนับสนุน ให้ประชาชนเกิดความรัก ความภาคภูมิใจ การอนุรักษ์และการเผยแพร่ให้ ศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่นอยู่คู่กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ๔. การป้องกัน/การรักษา/การส่งเสริมสุขภาพอนามัยของประชาชน ส่งเสริมให้ ประชาชนออกกำลังกายเพื่อให้มีสุขภาพอนามัยที่สมบูรณ์ แข็งแรง ลดภาวะการเกิด โรคจากพฤติกรรม กาส่งเสริมให้ประชาชนเข้าถึงบริการด้านสาธารณสุขของรัฐ โดย ดำเนินการร่วมกับอาสาสมัครสาธารณสุข สำนักงานสาธารณสุขและโรงพยาบาล ๕. การส่งเสริมความเข้มแข็งของชุมชน โดยส่งเสริมให้ประชาชนมีความรัก ความ สามัคคี การเข้าถึงบริการของรัฐ การจัดระบบข้อมูลข่าวสารเพื่อพัฒนาสังคม/ชุมชน การสร้างเครือข่ายในการพัฒนาชุมชน การสร้างความเสมอภาค การสร้างจิตสำนึก การเป็นพลเมืองที่ดี การป้องกันบรรเทาสาธารณภัย การรักษาความสงบเรียบร้อยของ สังคมชุมชน การป้องกันรักษาชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน การมีส่วนร่วมของ ประชาชน ฯลฯ โดยบูรณาการงานร่วมกับส่วนราชการ ภาคเอกชน และประชาชน

ยุทธศาสตร์	เป้าหมาย
๔. ยุทธศาสตร์ การพัฒนา ด้านการพัฒนา เศรษฐกิจ	๑. การส่งเสริมอาชีพและเพิ่มรายได้ให้แก่ประชาชน โดยส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนประกอบอาชีพการเกษตร และอาชีพเสริมที่สร้างรายได้ให้กับตนเอง ครอบครัว การส่งเสริมอาชีพที่สร้างเศรษฐกิจให้สังคม ชุมชน การเพิ่มมูลค่าของสินค้าเกษตร ผลิตภัณฑ์ชุมชนท้องถิ่น การส่งเสริมให้ประชาชนมีแนวคิดการพึ่งตนเอง และนำปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาปรับใช้ในชีวิตประจำวัน ๒. การส่งเสริมการท่องเที่ยว โดยพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางการท่องเที่ยว กิจกรรมการท่องเที่ยวที่เน้นอัตลักษณ์ที่จะสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจให้กับชุมชนท้องถิ่น กิจกรรมการท่องเที่ยวที่ประชาชนเจ้าของพื้นที่มีส่วนร่วม การประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยว
๕. ยุทธศาสตร์ การพัฒนา ด้านการบริหารและ พัฒนาองค์กร	๑. การพัฒนาบุคลากรท้องถิ่น โดยพัฒนาและส่งเสริมให้บุคลากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีความรู้ ความสามารถ มีทักษะในการปฏิบัติงาน มีระเบียบวินัย มีความรับผิดชอบ มีขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงาน มีความเชื่อมั่น มีความจงรักภักดี และมีความภาคภูมิใจในองค์กร ยอมรับการเปลี่ยนแปลง มีความพร้อมที่จะปฏิบัติงานอยู่เสมอ ๒. การพัฒนาเครื่องมือ เครื่องใช้ และสถานที่ปฏิบัติงาน โดยพัฒนาและส่งเสริมให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีเครื่องมือ เครื่องใช้ที่ดี พร้อมบริการประชาชน และมีสถานที่ปฏิบัติงานที่สะอาดและสะดวกในการให้บริการประชาชน

๒.๖ กลยุทธ์

- ๑) พัฒนาการคมนาคมได้ดีขึ้น
- ๒) พัฒนาแหล่งน้ำอุปโภค – บริโภค และแหล่งน้ำการเกษตรเพียงพอต่อความต้องการของประชาชน
- ๓) บริการไฟฟ้าสาธารณะทั่วถึง
- ๔) สร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- ๕) พัฒนาการศึกษาระบบให้ได้มาตรฐาน มีสื่อการเรียนการสอนที่ทันสมัย
- ๖) ส่งเสริมประเพณี วัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่นและกิจกรรมด้านศาสนา
- ๗) ส่งเสริมอาชีพเพิ่มรายได้ในครัวเรือน และส่งเสริมปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
- ๘) ส่งเสริมสุขภาพอนามัย และคุณภาพชีวิตของประชาชน
- ๙) ส่งเสริมการท่องเที่ยว
- ๑๐) เสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนประชาคมทุกด้าน
- ๑๑) พัฒนาประสิทธิภาพการทำงานของบุคลากรองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๒.๗ จุดยืนทางยุทธศาสตร์

ประชากรในพื้นที่ส่วนใหญ่อยู่ร่วมกันเป็นชุมชน มีความรักสามัคคีกัน อยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข และมีความหลากหลายทางวัฒนธรรมประเพณีที่เป็นมรดกของตำบล มุ่งสู่เป้าหมายที่วางไว้

๒.๘ ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม

ในภาพรวมยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านร้อง มุ่งพัฒนา ๕ ด้าน ได้แก่

- ๑) การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน

- ๒) การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- ๓) การพัฒนาสังคม/ชุมชน และการรักษาความสงบเรียบร้อย
- ๔) การพัฒนาเศรษฐกิจ
- ๕) การบริหารและพัฒนาองค์กร

๓. การวิเคราะห์เพื่อพัฒนาท้องถิ่น

๓.๑ การวิเคราะห์รอบการจัดทำยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ใช้ในการวิเคราะห์ SWOT Analysis/Demand (Demand Analysis) / Global Demand และ Trend ปัจจัยและสถานการณ์ การเปลี่ยนแปลงที่มีผลต่อการพัฒนา อย่างน้อยต้องประกอบด้วยการวิเคราะห์ศักยภาพ ด้านเศรษฐกิจ, ด้านสังคม, ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม)

จุดแข็ง (S = Strength)	จุดอ่อน (W = Weakness)
<p>ด้านศักยภาพ การจัดองค์กรด้านบริหารและบริการเป็นสัดส่วนชัดเจน ทั้งฝ่ายบริหาร ฝ่ายสภา และพนักงาน ลูกจ้าง กำหนดหน้าที่บริหาร บริการ ที่ชัดเจนไม่ซ้ำซ้อนส่งผลที่ดีต่อประชาชนที่จะมีส่วนร่วมดำเนินการ</p> <p>ด้านเศรษฐกิจ อาชีพหลัก คือ ทำการเกษตร มีรายได้พอเพียงแก่การยังชีพและพัฒนา ประชาชนส่วนใหญ่มีรายได้มีงานทำไม่ถึงขั้นขัดสนในการดำรงชีพ</p> <p>ด้านสังคม - การศึกษา มีระบบโรงเรียน ๓ ระบบ เช่น การศึกษาระบบมีโรงเรียนทั้งของรัฐ และท้องถิ่นบริการ มีศูนย์การเรียนนอกระบบ (กศน) ให้บริการการศึกษาผู้พลาดการเรียนในระบบ หรือต้องการเสริมความรู้เพิ่มเติม การศึกษาตามอัธยาศัยมีระบบการเสริมความรู้จากระบบที่กล่าวมาทั้งในเรื่องการพัฒนาอาชีพ การพัฒนารายได้และความต้องการงานอิสระ</p>	<p>ด้านศักยภาพ การบริหารองค์กร บุคลากรมักจะเล่นการเมืองกันมากกว่าการสร้างประโยชน์ส่วนรวมความร่วมมือสร้างการมีส่วนร่วมจิตสาธารณะให้มากขึ้น</p> <p>ด้านเศรษฐกิจ การมีอาชีพที่ไม่มั่นคงต่อสภาพดินฟ้าอากาศหรือพื้นที่ทำกินเป็นเขตป่าสงวน ยกแก่การนำเทคโนโลยีเข้าไปพัฒนา รวมถึงถูกกลุ่มพ่อค้าเอาไรต์เอาเปรียบได้</p> <p>ด้านสังคม - การศึกษา ต้องเสริมระบบไอทีทางการศึกษาใหม่ๆ ให้เท่าเทียมตัวเมือง และส่งเสริมนักเรียนในพื้นที่มากกว่าเข้าเรียนในตัวเมือง และสำรวจความต้องการอาชีพอิสระให้ผู้สนใจประกอบอาชีพหลักได้ - ด้านการสงเคราะห์ ผู้ประสบภัย มักไม่ร้องขอ รับการช่วยเหลือเอง แต่จะให้ผู้แทนทำให้ ต้องเสียเวลาในการสำรวจ</p>

จุดแข็ง (S = Strength)	จุดอ่อน (W = Weakness)
<p>ด้านสังคม (ต่อ)</p> <ul style="list-style-type: none"> - ด้านการสงเคราะห์ มีการช่วยเหลือแก้ไขตามอำนาจหน้าที่รวดเร็วตามที่กฎระเบียบกำหนดครบถ้วนพอสมควร - ด้านประเพณีวัฒนธรรม ในชุมชนมีการอนุรักษ์ส่งเสริมฟื้นฟูกันเอง สร้างความรักความอบอุ่นเข้มแข็งอย่างยั่งยืน - ด้านอื่นๆ มีการให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาทุกด้าน <p>ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม</p> <p>ตำบลบ้านร้องเป็นแหล่งต้นน้ำลำธาร มีภูเขาและป่าไม้มากเป็นแหล่งก่อกำเนิดแหล่งน้ำในการอุปโภค-บริโภคของประชาชนทั้งตำบลบ้านร้องและอำเภอจาง เป็นส่วนช่วยสร้างธรรมชาติให้สุขภาพประชาชนสมบูรณ์แข็งแรง</p>	<p>ด้านสังคม (ต่อ)</p> <ul style="list-style-type: none"> - ด้านประเพณี วัฒนธรรม ความต้องการใช้งบประมาณดำเนินการนอกเหนือระบบกฎเกณฑ์เกินกำหนด ควรทำความเข้าใจถึงแก่นประเพณีวัฒนธรรมตามจริง -ด้านอื่นๆ ยังมีปัญหาความไม่เข้าใจจากหน้าที่นั้นๆ <p>ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม</p> <p>ป่าไม้มีมากแต่ถูกทำลายทำพื้นที่เกษตร ทำให้เกิดความเสียหายพื้นที่ป่าจำนวนมาก ประกอบกับน้ำสารเคมีอันตรายมาทำการเกษตรทำให้เกิดสารพิษตกค้าง เป็นอันตรายต่อผู้ทำและสิ่งแวดล้อมตลอดจนแหล่งน้ำในการอุปโภค-บริโภค ได้</p>

โอกาส (O = Opportunities)	อุปสรรค (T = Threats)
<ol style="list-style-type: none"> ๑. นโยบายการปฏิรูประบบราชการเอื้อต่อการบริหารจัดการใน อบต. ๒. นโยบายของรัฐบาลในเรื่องต่างๆ ที่เอื้อต่อการเปลี่ยนแปลงเพื่อนำไปสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน เช่น กองทุนหมู่บ้าน โครงการเศรษฐกิจพอเพียง โครงการรักษาฟรีทุกโรค โครงการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) ๓. องค์กรภาครัฐให้ความสำคัญกับการช่วยเหลือประชาชนที่ยากจน ๔. รัฐบาลมีนโยบายที่ชัดเจนในการส่งเสริมการท่องเที่ยว ๕. นโยบายรัฐบาลและระเบียบวาระแห่งชาติเป็นประโยชน์ต่อประชาชนสามารถทำให้ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี 	<ol style="list-style-type: none"> ๑. รัฐบาลไม่มีแผนแม่บทในการพัฒนาเกษตรแปรรูปหลังเก็บเกี่ยว ๒. การปฏิรูประบบราชการทำให้ต้องมีภารกิจที่ต้องรับการถ่ายโอนมากขึ้น มีภารกิจที่ต้องให้บริการประชาชนเป็นจำนวนมาก แต่ไม่มีเจ้าหน้าที่รองรับภารกิจถ่ายโอน ๓. ปริมาณการผลิตภาคเกษตรมีมาก ขาดการควบคุมและราคาผลผลิตต่ำ ๔. ไม่มีตลาดกลางสำหรับซื้อขายผลผลิตการเกษตร ทำให้เกษตรกรถูกเอารัดเอาเปรียบจากพ่อค้าคนกลาง ๕. ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเสื่อมโทรมเนื่องจากถูกทำลาย ถูกบุกรุกและใช้อย่างฟุ่มเฟือยขาดความระมัดระวัง ๖. มีการเผาสวน ไร่ นา ในฤดูแล้งก่อให้เกิดมลภาวะเป็นพิษ ๗. ราษฎรขาดกรรมสิทธิ์ในที่ดินบางส่วน ๘. ตำบลบ้านร้องยังมีปัญหาเรื่องยาเสพติด

๓.๒ การประเมินสถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง

๓.๒.๑) การเปลี่ยนแปลงในประเทศที่จะส่งผลกระทบต่อ อบต.

- การบังคับใช้กฎหมายที่เข้มงวด ทำให้ อบต. ไม่กล้าที่จะดำเนินการโครงการ/กิจกรรม แม้เป็นประโยชน์ต่อประชาชน แต่อาจยึดกฎหมายบ้านเมืองทำให้การพัฒนาต้องขาดโอกาสหรือหยุดชะงักลงได้ เช่น การจะสร้างถนน เข้าไปในหมู่บ้านในพื้นที่ของกรมป่าไม้ต้องขออนุญาตก่อน ซึ่งต้องใช้ระยะเวลายาวนาน หรือไม่ได้รับอนุญาต ทำให้ชาวบ้านในเขตป่าต้องอยู่กับถนนเดิมๆ ยากต่อการพัฒนาให้ดีขึ้นต่อไป
- การต้องตีความกฎหมายหลายนัย การที่กระทรวงมหาดไทยออกหลักเกณฑ์ที่ต้องให้ อบต. ฝึกอบรมปฏิบัติไม่ชัดเจนทำให้เกิดการตีความทั้งผู้ออกกฎหมาย ทั้งผู้ปฏิบัติ และทั้งผู้ตรวจสอบ จนยากว่าสิ่งที่ทำไปจะถูกหรือผิด ทำให้ อบต. ไม่กล้าทำ จนบางครั้งทำให้เกิดความล่าช้าในการปฏิบัติ
- การที่กระทรวงมหาดไทยไม่เข้าใจบทบาทอำนาจหน้าที่ว่าการกับกำตตามกฎหมายคือการกำกับให้ อบต. ต้องต้องทำหน้าที่ตามที่กฎหมาย อบต. กำหนด แต่กลับสั่งการควบคุมเหมือน อบต. สั่งกักกระทรวงมหาดไทยเอง ทำให้การทำงานของท้องถิ่นเกิดการทักท้วงจาก สตง. และถูกเรียกเงินคืนฐานทำนอกหน้าที่ได้
- การที่รัฐบาลมีนโยบาย ลงมาทำที่หมู่บ้านเองโดยไม่ยึดระเบียบกฎหมาย ทำให้มีผลการเปรียบเทียบการทำงานว่าหมู่บ้านทำได้แต่ อบต. ทำไม่ได้ เกิดการขัดกันแห่งผลงานอาจสร้างความแตกแยกได้

๓.๒.๒) การเปลี่ยนแปลงในระดับภูมิภาคที่จะส่งผลกระทบต่อ อบต.

- การนำเนตประชารัฐ มาติดตั้งในแต่ละหมู่บ้าน แต่ไม่ได้ให้องค์ความรู้การใช้ไอทีต่อเศรษฐกิจ ทำให้ไม่เกิดประโยชน์ต่อคนในชุมชนเท่าที่ควร และไม่แจ้ง อบต. รับทราบจึงไม่สามารถเสริมการพัฒนาได้
- การให้จังหวัด อำเภอ และอบจ. ทำโครงการในพื้นที่ อบต. ได้โดยไม่มีขอบเขตที่ชัดเจนจึงเกิดการเปรียบเทียบความแตกต่าง การพัฒนาและการตรวจสอบของส่วนราชการก็ไม่เข้มข้นเท่าการตรวจสอบท้องถิ่นได้
- การที่บริษัทรับซื้อผลผลิตทางการเกษตร เช่น ข้าวโพด โดยไม่สนใจพื้นที่ปลูกทำให้ประชาชนรुकป่าขยายพื้นที่ปลูกทำให้ทรัพยากรป่าไม้ เสียหายจำนวนมาก จนยากแก่การแก้ไขในพื้นที่